

РЕШЕНИЕ

№ 5816

гр. София, 19.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова

Мартин Аврамов

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора ГЕОРГИЕВ, като разгледа дело номер **6667** по описа за **2011** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП- [населено място] срещу Решение от 27.04.2011 година, постановено по н.а.х.д.№1904 по описа на СРС за 2010 година,98 състав, отменящо Наказателно постановление № 10243/0009305/07.01.2011 година на Директор ТД на НАП- С., с което последният на основание чл.185,ал.2, във връзка с член 185,ал.1 ЗДДС наложил на [фирма] имуществена санкция в размер на 500 лева.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение. Твърди се, че неправилно СРС е приложил разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, която в конкретния случай. Иска се отмяна на решението и постановяване на ново,с което наказателното постановление да бъде потвърдено. В съдебно заседание,касаторът- ТД на НАП-С.,редовно и своевременно призван, се представлява от юрисконсулт И. редовно упълномощена, която поддържа жалбата на заведените основания.

Ответникът по касация-ЕТ"Х.- Г. М."гр.С. редовно и своевременно призван,не се явява. Вместо него-адвокат А., редовно упълномощен с пълномощно от първата инстанция,който оспорва жалбата като неоснователна и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Представителят на СГП-прокурор Георгиев ,изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество,същата се явява основателна.Съображенията за това са следните.

СРС е обсъдил подробно приложените по делото доказателства и е изградил фактическата обстановка въз основа на подробен анализ на представените доказателства, но неправилно е приел, че в случая следва да намери приложение разпоредбата на чл.28 от ЗАНН по отношение на извършеното нарушение от страна на ответника по касация. Следва да се отбележи, че пир този вид нарушения изобщо разпоредбата на чл.28 от ЗАНН е неприложима предвид обстоятелството, че се засягат финансови отношения. От събраните доказателства е безспорно установено ,че касаторът е осъществил състава на нарушението по чл.42 от Наредба № Н-18/13.12.2006 година на Министерство на финансите за регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти чрез фискални устройства, вменяваща в задължение на всеки търговец и на всяко лице да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (ФУ), освен когато плащането се извършва по банков път или чрез наличен паричен превод, извършен чрез дружество, лицензирано да извършва дейност по налични парични преводи по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги и да съхранява в търговския обект свидетелството за регистрация на фискално устройство. В настоящия случай от всички доказателства е видно, че при извършената проверка на 14.12.2010 година в стопанисвания обект от страна на ответника по касация,органите по приходите са установили ,че там не се съхранява свидетелството за регистрация на фискалното устройство. След като нарушението е доказано по несъмнен начин и участието на нарушителя в него ,съвсем законосъобразно административно- наказващият орган е определил санкция по реда на чл.185,ал.2, вр с алинея първа в размер на 500 лева/ предвид обстоятелството ,че нарушението не води до неотразяване на приходи, което е справедливо и съответно на извършеното нарушение и ще допринесе за постигане целите на наказанието, визирани в чл.12 от ЗАНН. Като е достигнал до други правни изводи, СРС е постановил едно неправилно решение, което следва да бъде отменено и вместо него постановено друго ,с което наказателното постановление да бъде потвърдено. Жалбата като неоснователна не подлежи на уважаване..

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ от 27.04.2011 година, постановено по н.а.х.д.№1904 по описа на СРС за 2011 година,98 състав, И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ №
10243/0009305/07.01.2011 година на Директор ТД на НАП- С., с което последният на
основание чл.185,ал.2, във връзка с член 185,ал.1 ЗДДС наложил на [фирма]
имуществена санкция в размер на 500 лева.
Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.